

tunk, Almási Gábor győz! Győz, mert tehetséges; győz, mert így akarja ő és így akarja népünk. Győz azért, mert kommunista és mert a kommunista nem ismer vereséget.

És megint előveszem a Petőfi-szobor képét. Ez a Petőfi, és benne Almási Gábor, ezek már tudják, hogy győztesek. Tudják, élük és hirdetik, hogy szabad minden út felfelé.

Füstölnék a cigarettáink. Belenézünk a füstbe és elgondolkozunk. Látjuk a régít is; látjuk a harcos, a küzdő, az építő mait, és látjuk már a jövő szocialista Jugoszláviáját.

A kanizsai magyar árvagyerek, a tehénpásztor, ma a beográdi Művész-képző Akadémia ösztöndíjas növendéke. Mit mondjunk még hozzá?

Gál László

KÖNYVEKRŐL

Szerbia íróinak közgyűlésén szóba került, hogy a népi demokráciák — eljuttatva a kulturális megállapodásokkal —, nem mutatják be népeiknek a jugoszláv irodalom új alkotásait.

A »HID« multihavi számában közöltük már, hogy Mladen Leszkovac fordításában megjelent Illyés Gyulának a megjelenésekor úttörő jelentőségű munkája: »Puszták népe«. A zágrábi állami könyvkiadó, a »Prosvjeta« néhány héttel ezelőtt kiadta **Móricz Zsigmond** »Rózsa Sándor«-regényének első kötetét, Marko Maletin ki-tűnő fordításában.

Móricz Zsigmond, talán a legnagyobb magyar regényíró, nem a ro-

mantikus rablóvezért mutatja be a regényében, hanem a szegények hő-sét, akit vármegeye és katonaság egy-formán üldöz, de akit szívébe fogadott a pusztai szegénység, a meggyő-zőt jobbjátság, Korrajz is, kicsit történelem is, Móricz nagy regénye s egyben a magyar szabadságharc leg-mélyebb okainak feltárása. A kiadó és a fordító e kötet megjelenítésével nagy szolgálatot tettek, s jelentős mértékben hozzájárultak ahhoz, hogy Jugoszlávia népei megismerhessék a szomszédos magyar népet legjobb tö-rekvéseiben, legősztönbőbb szabadság-wágyában.

A szép kiállítású kötet utószava-ként Herceg János ismerteti Móricz Zsigmond életét és munkásságát.

★

»Megrázó és érdekes életképek, melyekben a hősiesség és a véntanú-ság forradalmi pártosza helyettesíti a realista előadást (amikor a haladó-bróknek a jobb életért való harcáról folyik a szó), vagy gúny és nevétsé-gessé tétel (amikor bemutatja a kis-polgárokat, és a rendszer és hatalom képviselőit)« — írja a szerb kritikus **Gergely Sándor** »Vitézek és hősök« (»Vitezovi i heroji«) című novellás-kötetéről.

Gergely Sándor novellái, Szonya Petrovics fordításában, a »Prosveta« kiadásában jelentek meg, Beogradban.

A közelmúltban megjelent e három könyv is igazolja, hogy Jugoszlávia valóban a népek közzeledését, kölcsönös megismerését szolgálja. A mi kulturpolitikánk töretlen vonalát hirdeti ez a három könyv — az élő magyar irodalom két kimagasló alakjának és Móricz Zsigmondnak könyvei.